

อุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาและคณาจารย์ต่อการปกครอง

ท้องถิ่นไทย: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

The Ideology Political Democracy of Student and Teacher for Thail Local Government : Acasestudy Mahamakut Buddhist University

สมภพ ระวังบุทซ์¹

Sompop Rangubtook

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาและคณาจารย์ต่อการปกครองท้องถิ่นไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (1) ด้านประชาธิปไตยท้องถิ่น ของการปกครองท้องถิ่นไทย (2) ด้านการปกครองตนเองของประชาชน ในการปกครองท้องถิ่นไทย (3) ด้านการบริหารกิจการท้องถิ่นที่ดี ของการปกครองท้องถิ่นไทย 2) เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการแก้ปัญหาการปกครองท้องถิ่นไทย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาธิปไตยท้องถิ่น ของการปกครองท้องถิ่นไทย ประชาชนในท้องถิ่นสามารถตัดสินใจ กำหนดวิถีชีวิตของตนเองได้ในกรอบกฎหมาย มีการยอมรับและเคารพสิทธิการปกครองตนเอง มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ แต่บางครั้งก็มีอิทธิพลครอบงำบ้าง มีส่วนร่วมทางการเมืองพอสมควร มีการแสดงออกถึงความต้องการผ่านช่องทางต่างๆ ได้บางครั้งก็มีการได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในการร่วมตัดสินใจกับภาครัฐบ้าง

2. การปกครองตนเองของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นไทย เป็นการกระจายอำนาจจากรัฐบาลไปสู่ท้องถิ่น เป็นการยอมรับการตัดสินใจตามเจตนารมณ์ของประชาชนเกี่ยวกับประโยชน์ของท้องถิ่น ให้ประชาชนเลือกตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่แทนประชาชนในท้องถิ่น การมอบอำนาจให้แก่ตัวแทนเข้าไปบริหารท้องถิ่น คือการเลือกผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ประชาชนก็มีสิทธิจะเปลี่ยนแปลงตัวแทนที่ประชาชนเลือกตั้งกล่าวได้ หากเห็นว่ามีคุณสมบัติไม่เหมาะสมกับการดำรงตำแหน่งต่อไป แต่เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เพราะกฎหมายเลือกตั้งท้องถิ่นกำหนดให้มีผู้ร้องมีจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในท้องถิ่นนั้น ส่วนใหญ่ก็เป็นเครือญาติกัน มีความเกรงใจกัน และมีความอุปถัมภ์เกื้อกูลกัน จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงตัวแทน รोजนกว่าจะครบ 4 ปี

3.) การบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี ของการปกครองท้องถิ่นไทย ในการเข้าสู่ตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนโดยการเลือกตั้งซึ่งมีความสุจริตและเที่ยงธรรม จะมีการซื้อเสียงบ้างก็เป็นส่วนน้อย การใช้อำนาจในการบริหารท้องถิ่นมีการดำเนินการตามหลัก

¹ปร.ด.(รัฐศาสตร์) อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ธรรมาภิบาล จะมีการทุจริตในการใช้งบประมาณบ้างแต่เป็นส่วนน้อย มีการทำงานตามกฎหมาย ยึดถือความถูกต้อง ส่วนใหญ่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามหน้าที่ ทำกิจการงานอย่างเต็มความสามารถ เพราะจะต้องรักษาความนิยมของประชาชนที่เลือกตั้งเข้ามา

สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการแก้ไขปัญหาการปกครองท้องถิ่นนั้น ได้แก่

1. ด้านประชาธิปไตยท้องถิ่น ของการปกครองท้องถิ่นไทย คือ 1) รัฐบาลจะต้องสนับสนุนงบประมาณในการให้การศึกษาแก่ประชาชนในท้องถิ่น ให้มีความรู้ความเข้าใจประชาธิปไตยมากขึ้น 2) ต้องบูรณาการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปกครองท้องถิ่นไทยให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น 3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเปิดช่องทางให้ประชาชนสามารถส่งข้อมูลข่าวสารได้ง่าย และต้องมีการสื่อสารกับประชาชนอย่างใกล้ชิด เช่น ต้องประชาสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ให้ประชาชนทราบ

2. ด้านการปกครองตนเองของประชาชน ในการปกครองท้องถิ่นไทย คือ 1) ต้องแก้ไขกฎหมายให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเปลี่ยนแปลงผู้บริหารในท้องถิ่น และสมาชิกสภาในท้องถิ่น ได้ง่ายขึ้น 2) ต้องมีกฎหมายกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการตัดสินใจเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะของประชาชนในท้องถิ่น 3) การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกท้องถิ่น จะต้องให้คณะกรรมการเลือกตั้งดำเนินการเอง ไม่ควรมอบให้เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดการเลือกตั้ง เพราะมีส่วนร่วมได้ และมีส่วนเสียจากการเลือกตั้งที่ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นที่เจ้าหน้าที่นั้นสังกัด

3. ด้านการบริหารกิจการท้องถิ่นของการปกครองท้องถิ่นไทย คือ 1) ต้องมีมาตรการป้องกันเพื่อให้การเลือกตั้งท้องถิ่นมีความสุจริตและเที่ยงธรรม 2) ต้องกำหนดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมการตรวจสอบความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) ก่อนที่ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นจะเข้ารับตำแหน่ง ต้องจัดให้มีการฝึกอบรมการทำงานตามหลักธรรมาภิบาล

คำสำคัญ: 1. อุดมการณ์ 2. ประชาธิปไตยท้องถิ่น 3. การบริหารกิจการท้องถิ่นที่ดี
4. การปกครองตนเอง

Abstract

The objective of the research entitled “the ideology political democracy of student and teacher for Thai loyal government : a case study MahamakutBuddhistUniversity” Aims to 1) The local democratic of local governance Thailand. 2) The local self-government of citizen. 3) The local administration of good governance 4) To use a database to solve the problem of local government Thailand.

How research is qualitative research by collecting data from studies of documents and interviews Allah dept undergraduate and master’s degree in Political Science and Governance at Mahamakut Buddhist University to study in the academic year the faculty members teaching the branches 2015 politics at MahamakutBuddhistUniversity about democratic political ideology

to the local government said Thailand. Fortunately for me to analyze the data generated by the synthesis was concluded with a lecture by integrating information from documents and interviews.

The discoveries include :

1. Thailand's local democratic local governance. Local residents can decide impose their lifestyle on the legal framework. Acceptance and respect for autonomy. Express opinions freely. But sometimes it has some influences. Participate politically moderate. There is an expression of the needs through various channels. Sometimes she has participated in a joint review with some government decisions.

2. The autonomy of the local government in Thailand. Decentralization of government to local authorities. The decision to accept the will of the people about the benefits of localization. Let the people choose representatives to act on behalf of local residents. The mandate to represent the local administration. Is a selection of local administrators and local councilors. People have the right to change the peoples representative said. If the behavior is not appropriate for the following positions. It is difficult The local election law requires that the petitioner has half the number of voters in the local area. Most of them are relatives. A considerate way And foster supportive it does not change agent wait until 4 years.

3. The local administration of the local government ,Thailand. In your position in the organization of local administrators and local councilors. The Representation of the People The elections, which are honesty and integrity. There is some risk to buying a minority. Using the power of the local administration with the implementation of the principles of good governance. There is corruption in the budget, but a minority. The legal work Upheld the validity Most are transparent, accountable and responsible. Have a responsibility to fulfill. Business works with full capacity. You have to maintain the popularity of the election came

Suggestions include : To use a database to fix local government Thailand.

1. Democracy the local government of Thailand is 1) The government must support the education of local resident. To understand more democratic. 2) Must integrate the law relating it local government Thailand in accordance with the lifestyle of the local people. 3) Local government are required to open a channel for people to send information easily. And must be communicated to the public as closely to promote stories to the public.

2. The Autonomous Region of the People Thailand is in local government. 1) To amend the law to give local citizens can change the local management and local council member easier. 2) The law requires citizens to engage with local governments to make decisions on

public benefit jean tiredly local residents. 3) Local administrators and local elected members. Election Commission will have to conduct themselves. Should not be given to local government of officials, elated as President, He has not broken out of the elections and the local executive authorities and local councilors under.

3. The management of local affairs of the local government of Thailand. 1) To take measure to protect local elations are honest and fair. 2) The public sector must be involved to ensure transparency in the procurement are of the local. mosques. 3) Before the administrative and the district council to take office to arrange for the training to work on good governance.

Keywords : 1. Ideology 2. Local Democracy 3. Good Governance 4. Local Self

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่สำคัญคือ อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน กล่าวคืออำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน โดยประชาชนทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพ และมีความเสมอภาคกัน ประชาชนคนใดหรือกลุ่มใดจะได้รับอำนาจเป็นผู้ปกครองหรือรัฐบาลต้องได้รับฉันทานุมัติด้วยความยินยอมจากประชาชน ให้เป็นตัวแทนคือมาจากการเลือกตั้งของประชาชน อันเป็นการปกครองโดยเสียงส่วนใหญ่ คือเสียงข้างมากของประชาชน ผู้ปกครองหรือรัฐบาลต้องบริหารงานอย่างเปิดเผยและตรวจสอบได้คือประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และมีส่วนร่วมทางการเมืองในการตรวจสอบการทำงานของผู้ปกครองหรือรัฐบาลตามกฎหมาย ผู้ปกครองหรือรัฐบาลมีหน้าที่บริหารงานสาธารณะประโยชน์เพื่อประชาชนอย่างถูกต้อง ทัวถึง และเป็นธรรม ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า สิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาคของประชาชน การเลือกตั้ง และการบริหารงานของรัฐบาล เป็นอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้าประชาชนถูกจำกัดสิทธิ เสรีภาพ ไม่มีความเสมอภาคกันย่อมไม่เป็นการปกครองแบบประชาธิปไตย หรือหากการเลือกตั้งไม่สุจริตและเที่ยงธรรม มีการซื้อสิทธิ ขายเสียง ก็เท่ากับไม่ได้รับความยินยอมจากประชาชน และหากการบริหารงานของรัฐบาลไม่มีธรรมาภิบาลก่อให้เกิดการทุจริต เป็นการบริหารที่ไม่เปิดเผย ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล และไม่เป็นการบริหารงานสาธารณะประโยชน์เพื่อประชาชนอย่างถูกต้อง ทัวถึง และเป็นธรรม ดังนั้นประเทศที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตยรัฐบาลของประเทศนั้นต้องดำเนินการให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ และมีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยด้วย

การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองแบบประชาธิปไตย เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองที่ให้การศึกษาริเรียนรู้ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแก่ประชาชน ด้วยการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นของท้องถิ่นทุกแห่ง ซึ่งการเลือกตั้งแต่ละครั้งจะเป็นการสอนประชาชนให้เรียนรู้ทางการเมืองแบบประชาธิปไตย เพราะประชาชนในท้องถิ่นนั้นจะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและนโยบายของผู้สมัครจากการหาเสียง การรายงานข่าวของสื่อมวลชน และการถกเถียงในหมู่ประชาชน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ทางการเมืองที่ประชาชนสัมผัสโดยตรง เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนปกครองตนเอง ซึ่งต้องตระหนักถึงสิทธิ หน้าที่ ประโยชน์และความสำคัญของตนเองที่จะยกระดับไปสู่ความเข้มแข็งทางการเมืองระดับชาติ ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมทาง

การเมืองอย่างกว้างขวาง จนทำให้การปกครองแบบประชาธิปไตยมีเสถียรภาพ การปกครองท้องถิ่นเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนที่มีสภาพพื้นที่แต่ละแห่งแตกต่างกัน การพัฒนาและแก้ไขปัญหาจึงต้องสอดคล้องความต้องการของแต่ละท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่นจึงต้องมียุทธศาสตร์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นราชการส่วนท้องถิ่นที่มีความรับผิดชอบต่อประชาชน โดยต้องมีระบบการตรวจสอบเพื่อถ่วงดุลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งของประชาชน จึงเปรียบเหมือนรัฐบาลย่อยๆ ในท้องถิ่นต่างๆ ของประเทศอุดมการณ์ทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นคือการเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่น การปกครองตนเอง การบริหารกิจการท้องถิ่นที่ดี

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาและคณาจารย์ต่อการปกครองท้องถิ่นไทย :กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 1) ด้านประชาธิปไตยท้องถิ่น ของการปกครองท้องถิ่นไทย 2) ด้านการปกครองตนเองของประชาชน ในการปกครองท้องถิ่นไทย 2) ด้านการบริหารกิจการท้องถิ่นที่ดีของการปกครองท้องถิ่นไทย

2.2 เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการแก้ไขปัญหาการปกครองท้องถิ่นไทย

3. วิธีการวิจัย

3.1 การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งอาศัยจำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่มากนัก เหตุผลในการใช้รูปแบบดังกล่าวเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และมีรายละเอียดของข้อมูลในทุกด้านในประเด็นที่ศึกษา การวิจัยเรื่องอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของนักศึกษาและคณาจารย์ต่อการปกครองท้องถิ่นไทย :กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จึงเหมาะสมที่จะทำการศึกษาด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ สำหรับการวิจัยเรื่องอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาและคณาจารย์ต่อการปกครองท้องถิ่นไทย :กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผู้วิจัยได้อาศัยคุณลักษณะสำคัญของการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและตรงกับวัตถุประสงค์ในการวิจัยมากที่สุด 5 ประการ ดังนี้

1) ทำการวิจัยในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานที่จริงของกรณีศึกษา คือ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้กำหนดแนวคำถามตามแนวทาง การเมืองแบบประชาธิปไตยต่อการปกครองท้องถิ่นไทยเป็นหลัก ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญสามารถตอบได้ตามความสมัครใจและสะดวกใจ โดยผู้วิจัยจะสัมภาษณ์อย่างเป็นธรรมชาติและเป็นกันเองโดยการพูดคุยหรือการสนทนา

2) ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย คือ การตีความสร้างข้อสรุปจากปรากฏการณ์ (สุรางค์จันทวานิช, 2542 หน้า 131) และอาศัยกรอบแนวคิดการเมืองแบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นที่ยอมรับและเข้าใจโดยทั่วไปมาใช้ปรับในรายละเอียดให้เหมาะสมกับบริบทของการปกครองท้องถิ่นไทย

3) เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเน้นการวิจัยเชิงคุณภาพ จึงใช้ข้อมูลและเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นหลัก เช่น การสัมภาษณ์เจาะลึก การวิเคราะห์เอกสาร เป็นต้น

4) การติดต่อโดยตรงและมีความใกล้ชิดกับกลุ่มเป้าหมาย สำหรับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เริ่มต้นจากการขอเข้าพบเพื่อพูดคุย และอธิบายวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยให้กับนักศึกษา และคณาจารย์ ได้ทราบและชี้แจงถึงความสำคัญในการวิจัยครั้งนี้

5) การใช้วิธีวิจัยที่มีความยืดหยุ่น โดยการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบโครงสร้างคำถามที่จะใช้สัมภาษณ์แบบเจาะลึกตามแนวการปกครองท้องถิ่น เพื่อให้ได้แนวคำตอบตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

3.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกนั้น ผู้วิจัยผู้วิจัยได้ตั้งผู้ช่วยวิจัย 1 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญรุ่ม คำเมืองแสน และได้ใช้เวลาประมาณ 3 เดือน คือ ช่วงเดือนตุลาคม 2558 ถึงเดือนธันวาคม 2558 ในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ นักศึกษา และคณาจารย์ สาขารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งอยู่ที่ส่วนกลาง โดยการเก็บข้อมูลจะพิจารณาจากความสะดวกของผู้ให้ข้อมูลเป็นสำคัญ และการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้กำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับรูปแบบการวิจัย ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนั้น วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงเน้นข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นหลัก ได้แก่ 1) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ให้ข้อมูล 2) การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษาควบคู่กันไปด้วย ผู้วิจัยขออธิบายรายละเอียดขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนแรก การสัมภาษณ์เชิงลึกโดยประชากรในการศึกษาหรือกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย นักศึกษา และคณาจารย์ สาขารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยรวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 16 คน ประกอบด้วย นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขารัฐศาสตร์การปกครอง จำนวน 5 คน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์การปกครอง จำนวน 5 คน และอาจารย์ที่สอนประจำสาขารัฐศาสตร์การปกครอง จำนวน 6 คน โดยการสัมภาษณ์เจาะลึกนี้ได้กำหนดแนวคำถามทั้งแบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างผสมผสานกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากที่สุด

ขั้นตอนที่สอง การวิเคราะห์เอกสารซึ่งถือว่ามีความสำคัญพอๆ กับการสัมภาษณ์ กล่าวคือ การวิจัยเอกสารเป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารโดยกำหนดประเด็นที่ต้องการศึกษาและทำการค้นคว้าหาข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการค้นคว้าทางเอกสารจะแบ่งออกเป็นเอกสารข้อมูลเดิม และเอกสารที่เป็นข้อมูลรองทุติยภูมิ (ปิยะนุช เงินคล้าย และพงศ์สัมพันธ์ ศรีสมทรัพย์, 2550, หน้า 113) ส่วนข้อมูลรองหรือข้อมูลทุติยภูมิเป็นข้อมูลที่คัดลอกมาจากคนอื่นอีกที ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์โดยตรง เช่น สารานุกรม ตำราประวัติศาสตร์ เป็นต้น (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2531, หน้า 156, 198) อย่างไรก็ตาม ข้อมูลทั้ง 2 ประเภท ล้วนมีประโยชน์ในการเปรียบเทียบหรือเทียบเคียงได้เป็นอย่างดีเพื่อนำไปสู่แนวทางที่ดีที่สุด

3.3 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยเรื่องอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา และคณาจารย์ ต่อการปกครองท้องถิ่นไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย คือนักศึกษาที่เรียนในสาขารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2558 (งานทะเบียนนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย) ประกอบด้วย นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี จำนวน 351 รูป/คน และนักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท จำนวน 76 รูป/คน และคณาจารย์ที่สอนในสาขารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

จำนวน 10 รูป/คน ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่าง และทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากประชากรที่กำหนด ซึ่งเป็น การเลือกที่เริ่มด้วยการแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มตามบทบาทหน้าที่ แล้วเลือกแบ่งตัวอย่างทุกๆ กลุ่ม โดยใช้ วิจัยญาณของผู้วิจัย เนื่องจากผู้วิจัยมีประสบการณ์การทำงานในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัยมาเป็นเวลา 3 ปีแล้ว จึงมีความรู้ความเข้าใจและรู้จักหน่วยงานต่างๆ ตลอดจนบุคลากรในหน่วยงานเป็นอย่างดี จึงสามารถ เลือกบุคคลที่จะให้ข้อมูลได้กระจ่างและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งนี้ได้อย่างดียิ่ง คือนักศึกษาที่เรียนในสาขา รัฐศาสตร์การปกครอง และคณาจารย์ที่สอนในสาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครองรวม 16 รูป/คน ประกอบด้วยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครองจำนวน 5 รูป/คน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา รัฐศาสตร์การ ปกครองจำนวน 5 รูป/คน รวมนักศึกษาจำนวน 10 รูป/คนและคณาจารย์ที่เป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชา รัฐศาสตร์การ ปกครอง จำนวน 6 รูป/คน

3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในเรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอแบ่งขั้นตอนการเก็บรวบรวมออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอน เตรียมการก่อนทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนระหว่างทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และขั้นตอนหลังการเก็บ รวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) ขั้นตอนเตรียมการก่อนทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนนี้เริ่มจากการติดต่อประสานไปยัง ผู้ให้ข้อมูล จนถึงก่อนเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ดังนี้

ก. ติดต่อประสานกับผู้ให้ข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งบางส่วนเป็นการติดต่อประสานทาง โทรศัพท์ และบางส่วนเป็นการติดต่อประสานด้วยตัวผู้วิจัยเอง เมื่อได้รับการตอบรับแล้วจึงได้กำหนดตารางเวลาใน การเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกัน

ข. ยืนยันกำหนดการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง ทั้งในเรื่องของวัน เวลา และ สถานที่เพื่อไม่ให้เสียเวลาทั้งสองฝ่าย

2) ขั้นตอนระหว่างทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนนี้เริ่มจากการเดินทางไปยังสถานที่ที่จะเก็บ รวบรวมข้อมูล จนถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจนแล้วเสร็จ ดังนี้

ก. เดินทางไปยังสถานที่ที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล

ข. การรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่วิจัย

3) ขั้นตอนหลังทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้จะเริ่มจากการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแล้ว เสร็จ จนถึงการจัดระบบข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ อภิปรายผล และสรุปผลนำไปสู่ข้อเสนอแนะ ต่อไป ดังนี้

ก. เนื่องจากการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ผู้วิจัยเป็นผู้จัดบันทึกการสัมภาษณ์ด้วย ตนเอง จึงสะดวกต่อการนำมาสังเคราะห์ข้อมูล

ข. ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่สังเคราะห์แล้วทั้งหมด คัดกรองเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ ทำการศึกษา เพื่อนำไปสู่ข้อค้นพบ การวิเคราะห์และอภิปรายผล

ค. เมื่อจัดระบบข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาจากการ สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลมาหาข้อสรุปก่อนนำมาอภิปรายผลต่อไป

ง. นำเอกสารที่ได้รับมาทำการแยกแยะและจัดระเบียบข้อมูลว่ามีส่วนใดเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ทำการวิจัย เพื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลประเภทอื่นๆ

จ. กำหนดรูปแบบการแสดงผลข้อมูลซึ่งเป็นกระบวนการนำเสนอข้อมูลในรายงานผลการวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปของการพรรณนา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ จึงต้องมีการจัดระเบียบโครงสร้างและหาความหมายของข้อมูลที่รวบรวมมา เป็นการค้นหาข้อความทั่วไปที่จะบอกความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ แล้วนำผลมาวิเคราะห์ร่วมกับแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ และใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนาเป็นหลัก ดังนั้น เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการและเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงเพื่อบูรณาการและหาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ต่างๆ จากข้อมูลการสัมภาษณ์เจาะลึกและเอกสารต่างๆ อย่างเป็นระบบ

5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลแบบการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งเป็นเทคนิคที่สามารถใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งในรูปของเอกสารหรือข้อเขียนและคำพูดที่ได้จากการสัมภาษณ์หรือสนทนา เป็นการวิเคราะห์ที่ตีความหมายทางภาษาโดยตรงจากเอกสารหรือตัวบทและความหมายทางความรู้สึกหรือวิเคราะห์นัยที่แอบแฝงอยู่ รวมถึงการตีความทางบริบทหรือสภาพแวดล้อมประกอบข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ด้วย (สุภางค์ จันทวานิช, 2542 หน้า 144 - 145) เป็นการวางเค้าโครงของข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 นำเสนอข้อมูลที่ได้รับจากการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์และอภิปรายผล โดยเริ่มจากการนำเสนอข้อมูลทั่วไปและข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์เอกสาร

5.2 อภิปรายผลจากข้อมูลที่นำเสนอโดยวิเคราะห์ ทั้งในส่วนที่เป็นคำพูดจากการสัมภาษณ์ และเอกสารไปพร้อมๆ กัน โดยให้ความสำคัญทั้งความหมายในทางภาษาและตีความจากความรู้สึกที่แฝงอยู่ในข้อมูลนั้นๆ ภายใต้กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

การวิจัยเรื่องอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาและคณาจารย์ต่อการปกครองท้องถิ่นไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยนี้ ผู้วิจัยจะนำหลักการตรวจสอบข้อมูลที่เรียกว่า การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าหรือ Triangulation มาใช้ (สุภางค์ จันทวานิช, 2542 หน้า 129 - 130) การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้านี้จะประกอบไปด้วยกระบวนการวิธีที่หลากหลาย เช่น การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) ได้แก่ เวลา สถานที่ และบุคคลผู้ให้ข้อมูล การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) ได้แก่ การตรวจสอบข้อมูลของผู้วิจัยและการตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) ได้แก่ การตรวจสอบแนวความคิดและทฤษฎี

7. การจัดทำรายงานการวิจัย

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่างๆข้างต้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงจัดทำรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่องอุดมการณ์ทางเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาและคณาจารย์ต่อการปกครองท้องถิ่นไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เป็นรูปเล่ม และจัดทำบทความการวิจัยนี้ตีพิมพ์ลงในวารสารทางวิชาการต่อไป

8. ผลการศึกษา

8.1 ประชาธิปไตยท้องถิ่น ของการปกครองท้องถิ่นไทย

ประชาธิปไตยท้องถิ่นเป็นฐานรากของประชาธิปไตยของสังคมไทย ประชาธิปไตยกับการปกครองท้องถิ่นมีความเกี่ยวพันกันอย่างยิ่ง เพราะประชาชนต้องการเสรีภาพ และการมีสิทธิในการบริหารบ้านเมือง ซึ่งมีความสำคัญ ดังนี้

1) สิทธิของประชาชนในการปกครองตนเองอย่างอิสระตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น สามารถตัดสินใจกำหนดวิถีชีวิตของตนเองตามกรอบของกฎหมาย

2) ประชาธิปไตยท้องถิ่นเป็นอุดมการณ์ทางการเมืองที่เป็นแบบแผนความคิดความเชื่อทางการเมืองของคนในสังคม ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ย่อมทำให้ประชาธิปไตยท้องถิ่นเกิดขึ้นอย่างมั่นคง

3) ประชาธิปไตยท้องถิ่นเป็นการเพิ่มอำนาจให้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนสามารถแสดงออกซึ่งความคิดเห็น ความต้องการของตนผ่านช่องทางต่างๆ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาการเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นจากกระบวนการสำคัญ 4 ด้านได้แก่ (1) กระบวนการเลือกตั้ง (2) กระบวนการเป็นผู้แทน (3) กระบวนการตัดสินใจ (4) กระบวนการความพร้อมรับผิดชอบ

นอกจากนี้ การบริหารท้องถิ่นยังสนับสนุนให้การปกครองแบบประชาธิปไตยประสบความสำเร็จ ซึ่งทำให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของรัฐและเป็นสมาชิกของรัฐ สามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก ต่างคนมีสิทธิ และเสรีภาพอย่างกว้างขวางและเท่าเทียมกัน

ประชาธิปไตยท้องถิ่นไทย ปัจจุบันเป็นเรื่องที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น เพราะประชาชนตื่นตัวทางการเมือง เกิดจากมีช่องทางรับข่าวสารมากขึ้น การรับข้อมูลข่าวสาร ทำให้ประชาชนเรียนรู้ และตื่นตัว เข้าใจสิทธิ เสรีภาพ ความต้องการของตนเองที่จะได้รับรู้การเมืองในระดับประชาธิปไตยมากขึ้น การที่สังคมไทยตั้งแต่ระดับท้องถิ่นเกิดการเรียนรู้ มีความเข้มแข็ง ส่งผลต่อระดับชาติ ประชาชนในท้องถิ่นสามารถพิจารณาการมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียของท้องถิ่น จึงทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น และมีโอกาสในการตัดสินใจด้วยตัวเองในการที่จะเลือกบุคคลที่ตัวเองคาดหวังเหมาะสมกับท้องถิ่น

8.2. การปกครองตนเองของประชาชน ในการปกครองท้องถิ่นไทย

การที่ประชาชนมารวมตัวกันเป็นสังคมก็เพราะต้องการความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและยินยอมมอบสิทธิที่ตัวเองมีอยู่ตามธรรมชาติให้แก่ผู้ปกครอง “การปกครองตนเอง” คือการยอมรับการตัดสินใจตามเจตนารมณ์ของประชาชน ในกิจการที่เกี่ยวกับประโยชน์ของท้องถิ่น

ในระบอบประชาธิปไตยให้ความสำคัญกับองค์กรตัวแทนประชาชนท้องถิ่นเรียกว่า “องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น” เป็นองค์กรที่ประชาชนปกครองตนเอง มีความสำคัญดังนี้

- 1) มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น ให้สามารถทำนิติกรรมต่างๆ เพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น
- 2) มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้เลือกตั้ง
- 3) องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ชัดเจน
- 4) มีพื้นที่ในการบริหารงาน
- 5) มีทรัพยากรการบริหาร
- 6) มีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่างๆ
- 7) มีความรับผิดชอบต่อประชาชนในท้องถิ่น

การปกครองตนเองในการปกครองท้องถิ่นไทย เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนได้มีส่วนร่วมรับรู้ถึงปัญหา อุปสรรค และหาแนวทางช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นของตน และการปกครองท้องถิ่นเป็นแหล่งผลิตผู้นำทางการเมือง ไปสู่การเมืองระดับชาติ การปกครองตนเอง เป็นไปในลักษณะการพัฒนาเพื่อสิ่งที่ดีในวันข้างหน้า การมีอิทธิพลของผู้มีอำนาจสมัยก่อนจะตกยุคไป ผลผลิตจากการเลือกตั้งมาจากประชาชน การปกครองตนเองมีความเข้มแข็งมากขึ้น ทำให้เป็นมืออาชีพมากขึ้น

8.3 การบริหารกิจการท้องถิ่นที่ดีของการปกครองท้องถิ่นไทย

การบริหารกิจการท้องถิ่นที่ดี คือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือ เรียกว่า ธรรมาภิบาล หรือธรรมรัฐ สำหรับประเทศไทยได้แก่ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 มีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

- 1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- 2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- 3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- 4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- 5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- 6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- 7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

8.4 ลักษณะของการบริหารกิจการท้องถิ่นที่ดี

1) การเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่นอย่างบริสุทธิ์เที่ยงธรรม
 2) การยึดหลักนิติธรรม การใช้อำนาจการเมืองการบริหารงานท้องถิ่นต้องเป็นไปโดยยึดหลักนิติธรรม เป็นสำคัญ โดยการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบที่มีการกำหนดไว้ โดยยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ควบคู่กันไป

- 3) ความคุ้มค่า การใช้ทรัพยากรองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นต้องคำนึงถึงความคุ้มค่า
- 4) ความโปร่งใส ตรวจสอบได้

5) ความพร้อมรับผิด เป็นสิ่งที่ต้องมีอยู่ในตัวนักการเมืองท้องถิ่นทั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนบุคลากรในองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นในฐานะที่รับผิดชอบในการบริหารงานท้องถิ่น

6) การมีส่วนร่วม การเปิดให้ประชาชนและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในการริเริ่มกิจการท้องถิ่นร่วมกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นรวมถึงการรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร การแสดงออกถึงความเห็น ความต้องการ และการกำกับตรวจสอบการทำงานของใช้อำนาจในองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น

7) ความซื่อสัตย์สุจริต นับเป็นลักษณะสำคัญของการบริหารกิจการท้องถิ่นที่ดีเพราะเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการบริหารงานท้องถิ่นอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้เพื่อบรรลุเป้าหมายสำคัญ คือ ประโยชน์สุขของประชาชน

การใช้หลักธรรมาภิบาลเป็นอุดมการณ์ของการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี เพราะการปกครองท้องถิ่น หัวใจการบริหารที่แท้จริง คือ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ตั้งแต่การคิด การวางแผน การดำเนินการ การรับผลประโยชน์ และการประเมินผลในทุกกิจกรรมที่ท้องถิ่นดำเนินการ

9. ข้อเสนอแนะ

เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการแก้ไขปัญหาการปกครองท้องถิ่นไทย

9.1 ด้านประชาธิปไตยท้องถิ่นของการปกครองท้องถิ่นไทย

1) ให้ประชาชนมีสิทธิในการปกครองตนเองอย่างอิสระตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น สามารถตัดสินใจกำหนดวิถีชีวิตของตนเองตามกรอบของกฎหมาย

2) ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ซึ่งทำให้ประชาธิปไตยท้องถิ่นเกิดขึ้นอย่างมั่นคง

3) ต้องเพิ่มอำนาจให้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนสามารถแสดงออกซึ่งความคิดเห็น ความต้องการของตนผ่านช่องทางต่างๆ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาการเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นจากกระบวนการสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ (1) กระบวนการเลือกตั้ง (2) กระบวนการเป็นผู้แทน (3) กระบวนการตัดสินใจ (4) กระบวนการความพร้อมรับผิด

9.2 ด้านการปกครองตนเองของประชาชน ในการปกครองท้องถิ่นไทย

1) มีหน่วยงานที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถใช้ดำเนินกิจการของท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่นเอง

2) มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้เลือกตั้งโดยตรง

3) มีการกระจายอำนาจจากรัฐบาลมาให้หน่วยงานของท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่นเอง

4) มีขอบเขตพื้นที่ของท้องถิ่นแต่ละแห่งที่ชัดเจน

5) รัฐบาลต้องสนับสนุนให้หน่วยงานของท้องถิ่นมีทรัพยากรที่จะใช้พัฒนาท้องถิ่น

6) ต้องเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมของท้องถิ่น

7) หน่วยงานปกครองท้องถิ่นต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชนในท้องถิ่น

9.3 ด้านการบริหารกิจการท้องถิ่นที่ดี ของการปกครองท้องถิ่นไทย

1) การเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่นของผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น จะต้องมีความสุจริตและเที่ยงธรรม

2) ยึดหลักนิติธรรม การใช้อำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบที่มีการกำหนดไว้ โดยยึดประโยชน์ส่วนรวม

3) การใช้ทรัพยากรองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องคำนึงถึงความคุ้มค่า

4) การการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ต้องมีความโปร่งใส และตรวจสอบได้

5) ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนบุคลากรในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ต้องรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ในท้องถิ่นนั้นๆ

6) ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในการริเริ่มกิจการท้องถิ่นร่วมกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นรวมถึงการรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร การแสดงออกถึงความคิดเห็น ความต้องการ และการกำกับตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

7) ความซื่อสัตย์สุจริต นับเป็นลักษณะสำคัญของการบริหารกิจการท้องถิ่นที่ดีเพราะเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการบริหารงานท้องถิ่นอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อบรรลุเป้าหมายสำคัญ คือ ประโยชน์สุขของประชาชน

10. บรรณานุกรม

โกวิท พวงงาม. (2550). **การปกครองท้องถิ่นไทย**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลา.

จรัส สุวรรณเวลา. (2546). **จุดบอดบนทางสู่ธรรมภิบาลบทบาทของบอร์ตองค์การมหาชน**.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิโรช (บรรพต) วีระชัย และคณะ. (2547). **รัฐศาสตร์ทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชรินทร์ สันประเสริฐ. (2556). **หลักพื้นฐานทางรัฐศาสตร์ หน่วยที่ 10**. นนทบุรี :

โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เชาวน์วิศ เสนพงศ์. (2547). **การเมืองการปกครองไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ไชยวัฒน์ คำชู และคณะ. (2545). **ธรรมาภิบาลการบริหารการปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม**.

กรุงเทพมหานคร : น้ำฝน.

ตระกูล มีชัย. (2548). **การเมืองท้องถิ่น: การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล**. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์ศาลาแดง จำกัด.

ปธาน สุวรรณมงคล. (2555). **การเมืองการบริหารท้องถิ่นเปรียบเทียบ**. นนทบุรี :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ทินพันธุ์ นาคะตะ. (2552). การปกครองท้องถิ่นกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อินทราภาส.
- ทินพันธุ์ นาคะตะ. (2551). รัฐศาสตร์ : ทฤษฎี แนวความคิด ปัญหาสำคัญ และแนวทางการศึกษาวิเคราะห์
การเมือง. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สหายบล็อกและการพิมพ์.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2542). การสร้างธรรมาภิบาล. (Good governance) ในสังคมไทย.
กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ภัคกร ธนารักษ์มุขอริยิหะ. (2555). การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รศคนธ์ รัตนเสริมพงศ์. (2554). หลักการบริหารท้องถิ่น หน่วยที่ 1. นนทบุรี :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิทยากร เชียงกูร. (2551). ปฏิวัติประชาธิปไตยเพื่อแก้ไขวิกฤติของชาติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ และคณะ. (2552). การเมืองและการปกครองไทย. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริพร เชาวลิต. (2555). การเมืองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- _____ (2557) การเมืองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2549). ทศวรรษ ตัวชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี. กรุงเทพมหานคร :
สถาบันพระปกเกล้า.
- สถาบันพัฒนาการเมืองและการเลือกตั้ง. (2556). หนังสือรวมกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งฉบับปรับปรุง
พ.ศ. 2556. กรุงเทพมหานคร : สุขุมวิทการพิมพ์
- สมเกียรติ วันทะนะ. (2551). อุดมการณ์ทางการเมืองร่วมสมัย. กรุงเทพมหานคร : เอส.พี.วี. การพิมพ์ (2550).
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สุขุม นวลสกุล และคณะ. (2552). การเมือง และการปกครองไทย. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2551). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพมหานคร :
บริษัทด้านสุทธนาการพิมพ์
- สุรพล นิติไกรพจน์ และคณะ. (2548). รวมกฎหมายปกครอง. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร :
บริษัทโพลีปรินต์ จำกัด.
- สังคีต พิริยะรังสรรค์. (2553). ธรรมาภิบาลกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย.
กรุงเทพมหานคร : บริษัท ก.พล (1996) จำกัด.
- อรทัย กัทผล. (2547). การพัฒนาระบบการจัดซื้อจัดจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.
กรุงเทพมหานคร : บริษัท เอ.พี. กราฟิคดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด.

อุทาน นันทวัน. (2556). **ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเมือง อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี.**

วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์การปกครอง) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

เอกภพ กองศรีมา. (2555). **การศึกษาความเป็นธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลในเขตอำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี.** วิทยานิพนธ์

รัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

Clark, John J. (1957). Outline of Local Government of The United Kingdom London: Sir Issac Pitman and son, Ltd.

Daniel Wit. (1967). A Comparative Survey of Local Government and Administration Bangkok: Kurusapha Press.

11. คำขอบคุณ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ซึ่งเป็นทั้งแรงผลักดันให้กำลังใจ ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและแนะนำให้แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี โอกาสนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยทุกท่าน และขอขอบคุณสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่ได้ให้โอกาสตีพิมพ์ผลงานวิจัยในครั้งนี้